

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Ιουνίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Πολωνίας

(Υπόθεση C-204/21) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κράτος δικαίου – Πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης – Ανεξαρτησία των δικαστών – Άρθρο 267 ΣΔΕΕ – Ευχέρεια υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο – Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης – Αρμοδιότητες σε θέματα άρσης της ποινικής ασυλίας των δικαστών και σε θέματα εργατικού δικαίου, κοινωνικής ασφάλισης και συνταξιοδότησης των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) οι οποίες ανατίθενται στο πειθαρχικό τμήμα του δικαστηρίου αυτού – Απαγορεύεται στα εθνικά δικαστήρια να θέτουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των δικαστηρίων και των συνταγματικών οργάνων ή να διαπιστώνουν ή να εκτιμούν τη νομιμότητα του διορισμού δικαστών ή των δικαιοδοτικών εξουσιών των τελευταίων – Ο έλεγχος εκ μέρους δικαστή της τήρησης ορισμένων απαιτήσεων σχετικά με την ύπαρξη ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως συνιστά «πειθαρχικό παράπτωμα» – Αποκλειστική αρμοδιότητα του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) να εξετάζει ζητήματα που αφορούν την έλλειψη ανεξαρτησίας ενός δικαστηρίου ή ενός δικαστή – Άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία γ' και ε', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Ευαισθητά δεδομένα – Εθνική νομοθεσία η οποία υποχρεώνει τους δικαστές να υποβάλουν δήλωση σχετικά με την ιδιότητά τους ως μέλη ενώσεων, ιδρυμάτων ή πολιτικών κομμάτων, καθώς και σχετικά με τις θέσεις που κατείχαν στο πλαίσιο αυτών, και η οποία προβλέπει την ανάρτηση των περιεχόμενων στις δηλώσεις αυτές δεδομένων στο Διαδίκτυο]

(2023/C 252/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann, P.J.O. Van Nuffel)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, J. Sawicka, K. Straś, S. Żyrek)

Παραεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Jacobs, C. Pochet και L. Van den Broeck), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff και L. Teilgård, στη συνέχεια J. F. Kronborg, V. Pasternak Jørgensen και M. Søndahl Wolff), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M.K. Bulterman, J. Langer, M. A. M. De Ree, C.S. Schillemans), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: H. Leppo), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev και O. Simonsson)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, αναθέτοντας στο πειθαρχικό τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία), του οποίου η ανεξαρτησία και η αμεροληψία δεν είναι εγγυημένες, την εξουσία εκδίκασης υποθέσεων που επηρεάζουν άμεσα το καθεστώς και την άσκηση του λειτουργήματος των δικαστών και των βοηθών δικαστών, όπως είναι, αφενός, οι αιτήσεις παροχής

άδειας για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών και βοηθών δικαστών ή για τη σύλληψή τους καθώς και, αφετέρου, οι υποθέσεις εργατικού και κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου που αφορούν τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και οι υποθέσεις οι οποίες αφορούν τη συνταξιοδότηση των εν λόγω δικαστών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ.

- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων), της 27ης Ιουλίου 2001, όπως τροποποιήθηκε με τον ustawy o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (νόμο για την τροποποίηση του νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων), της 20ής Δεκεμβρίου 2019, και το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του ustawy o Sądzie Najwyższym (νόμου περί Ανωτάτου Δικαστηρίου), της 8ης Δεκεμβρίου 2017, όπως τροποποιήθηκε με τον εν λόγω νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, βάσει των οποίων μπορεί να χαρακτηριστεί ως πειθαρχικό παράπτωμα η εξέταση της τήρησης των απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ανεξαρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 42a, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 55, παράγραφος 4, του νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων, όπως τροποποιήθηκε με τον προαναφερθέντα νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, το άρθρο 26, παράγραφος 3, και το άρθρο 29, παράγραφοι 2 και 3, του νόμου περί Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως τροποποιήθηκε με τον εν λόγω νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, το άρθρο 5, παράγραφοι 1a και 1b, του ustawy — Prawo o ustroju sądów administracyjnych (νόμου περί οργάνωσης των διοικητικών δικαστηρίων), της 25ης Ιουλίου 2002, όπως τροποποιήθηκε με τον ίδιο νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, καθώς και το άρθρο 8 του τελευταίου αυτού νόμου, βάσει των οποίων απαγορεύεται σε οποιοδήποτε εθνικό δικαστήριο να ελέγχει την πλήρωση των απαιτήσεων του ενωσιακού δικαίου περί της εγγυήσεως ανεξαρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και από την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 4) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, και το άρθρο 82, παράγραφοι 2 έως 5, του νόμου περί Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως τροποποιήθηκε με τον προαναφερθέντα νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, καθώς και το άρθρο 10 του τελευταίου αυτού νόμου, το οποίο προβλέπει την αποκλειστική αρμοδιότητα του Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) να εξετάζει τις αιτιάσεις και τα νομικά ζητήματα όσον αφορά την έλλειψη ανεξαρτησίας ενός δικαστηρίου ή δικαστή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 5) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 88a του νόμου περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων, όπως τροποποιήθηκε με τον προαναφερθέντα νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, το άρθρο 45, παράγραφος 3, του νόμου περί Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως τροποποιήθηκε με τον εν λόγω νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, και το άρθρο 8, παράγραφος 2, του νόμου περί οργάνωσης των διοικητικών δικαστηρίων, όπως τροποποιήθηκε με τον ίδιο ως άνω νόμο της 20ής Δεκεμβρίου 2019, προσέβαλε το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνονται με το άρθρο 7 και το άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων καθώς και με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία γ' και ε', το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).
- 6) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 7) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.

- 8) Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2023 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM) κατά Canal+ Luxembourg Sàrl

[Υπόθεση C-290/21 (¹), AKM (Παροχή δορυφορικών πακέτων στην Αυστρία)]

(Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση – Οδηγία 93/83/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφος 2 – Παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου – Έννοια – Πάροχος δορυφορικών πακέτων – Μετάδοση προγραμμάτων σε άλλο κράτος μέλος – Τόπος στον οποίον τελείται η πράξη εκμετάλλευσης με την οποία ο πάροχος συμβάλλει σε μια τέτοια παρουσίαση)

(2023/C 252/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM)

κατά

Canal+ Luxembourg Sàrl

παρισταμένων των: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProSiebenSat.1 PULS 4 GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση που πάροχος δορυφορικών πακέτων υποχρεούται να λάβει, για την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου στην οποία συμμετέχει, την άδεια των κατόχων των οικείων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, η άδεια αυτή, όπως και η άδεια που χορηγείται στον οικείο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, πρέπει να λαμβάνεται μόνον στο κράτος μέλος στο οποίο τα σήματα-φορείς προγραμμάτων εισάγονται στην αλληλουχία μετάδοσης προς τον δορυφόρο.

(¹) EE C 320 της 9.8.2021.